

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1211

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 301 din 9 iunie 2020 privind/cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 309 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală	6–9
Decizia nr. 531 din 2 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 ⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221 ³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	10–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.998. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii principale în cuantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei	13–48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 301**

din 9 iunie 2020

**privind/cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5)
cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emilian-Ștefan Dinescu în Dosarul nr. 14.212/212/2017/a2 al Judecătoriei Constanța — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 171 D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se susține că în prezenta cauză nu sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 586 din 13 septembrie 2016 în privința prescripției răspunderii penale, întrucât prin decesul inculpatului se stinge acțiunea penală și nicio dispoziție din Codul de procedură penală nu prevede introducerea în cauză a moștenitorului inculpatului, așa cum se prevede în privința părții civile și părții responsabile civilmente, rațiunea fiind aceea că răspunderea penală este personală, iar acțiunea civilă este accesorie acțiunii penale. Referitor la durata procesului penal, se arată că, în cazul prescripției răspunderii penale, ne aflăm în prezența culpei autorităților statului în instrumentarea cauzei, ceea ce determină obligația de a reglementa în favoarea părții civile un remediu pentru valorificarea drepturilor sale, culpă care nu poate fi reținută în cazul decesului inculpatului. Se susține, de asemenea, că decesul poate interveni atât într-o cauză penală, cât și într-o cauză civilă, iar timpul necesar pentru determinarea moștenitorilor și introducerea lor în cauză este același. Este invocată, totodată, Decizia Curții Constituționale nr. 690 din 20 octombrie 2015, paragraful 16.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 1999 din 16 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.212/212/2017/a2, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de**

procedură penală, excepție ridicată de Emilian-Ștefan Dinescu, în calitate de persoană vătămată, într-o cauză penală în care inculpata, trimisă în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de vătămare corporală din culpă, a decedat.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 586 din 13 septembrie 2016, prin care Curtea a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod, sunt neconstituționale în ceea ce privește lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale. Se susține că cele două cazuri de încetare a procesului penal, prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, respectiv prescripția răspunderii penale și decesul suspectului sau al inculpatului, sunt similare din punctul de vedere al caracterului și al finalității, constituind împrejurări obiective care determină efectul juridic anterior menționat, motiv pentru care soluția și considerentele Deciziei nr. 586 din 13 septembrie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză. Se arată că, la fel ca în ipoteza intervenirii prescripției răspunderii penale, și în ipoteza decesului inculpatului, lăsarea nesoluționată a laturii civile a cauzei de către instanța penală, cu posibilitatea părții vătămate de a obține repararea prejudiciilor provocate prin comiterea infracțiunii apelând la instanța civilă, conform art. 20 din Codul de procedură penală, încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece durata de soluționare a cauzei civile este foarte mare, depășind standardul termenului rezonabil de soluționare a cauzelor. Sunt invocate, totodată, Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 noiembrie 2009, 2 octombrie 2008 și 22 ianuarie 2009, pronunțate în Cauzele *Tonchev împotriva Bulgariei*, paragraful 47, *Atanasova împotriva Bulgariei*, paragraful 46, și *Dinchev împotriva Bulgariei*, paragraful 50, prin care instanța de la Strasbourg a reținut că nesoluționarea acțiunii civile de către instanța penală, în situația intervenirii prescripției răspunderii penale, încalcă dreptul de acces liber la justiție. Se arată, de asemenea, că, în cazul decesului inculpatului, durata soluționării acțiunii civile este egală cu durata cauzei penale, până la momentul constatării decesului, la care se adaugă durata soluționării cauzei civile de către instanța civilă. Se face trimitere la art. 346 din Codul de procedură penală din 1968, care, în ipoteza analizată, obliga instanța penală la soluționarea acțiunii civile, și, totodată, la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la obligativitatea soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, respectiv la Decizia nr. 316 din 17 mai 2016, paragraful 21, și Decizia nr. 513 din 5 iulie 2016, paragraful 19. Se mai susține că soluționarea cauzelor penale într-un termen rezonabil constituie un imperativ al principiului legalității procesului penal, astfel cum acesta este prevăzut la art. 2 din Codul de procedură penală. Este invocată, în acest sens, Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, paragraful 36.

6. **Judecătoria Constanța — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că nu există similitudine între cele două cazuri de încetare a procesului penal invocate de autorul excepției, respectiv prescripția răspunderii penale și decesul suspectului sau al inculpatului, întrucât, în situația intervenirii prescripției răspunderii penale, calitățile de subiect pasiv al acțiunii penale și de subiect pasiv al acțiunii civile se regăsesc, în continuare, în aceeași persoană, în timp ce, în situația decesului inculpatului, acțiunea penală se stinge. Se arată că, în această din urmă situație, nu există o persoană care să fie trasă la răspundere penală și la răspundere civilă în cadrul unui proces penal aflat pe rolul unei instanțe penale, cadrul procesual fiind modificat odată cu decesul inculpatului. Se arată, de asemenea, că, în ipoteza analizată, nu există posibilitatea introducerii în cauză penală a moștenitorilor inculpatului, ci doar posibilitatea de a indica succesorii în drepturi ai persoanei responsabile civilmente, prevăzută la art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală. Se mai susține că admiterea excepției de neconstituționalitate invocate ar echivala cu nesocotirea caracterului accesoriu al acțiunii civile exercitate în fața instanței penale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1) lit. f): „*Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] f) a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică;*”;

— Art. 25 alin. (5): „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) — cu excepția prescripției, i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.*”;

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (2) cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 586 din 13 septembrie 2016, invocată de autorul excepției, a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din

același cod, sunt neconstituționale în ceea ce privește lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale. Pentru a pronunța această decizie, Curtea a reținut că dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod, în situația încetării procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, încalcă *per se* dreptul fundamental la un proces echitabil, fiind, astfel, contrare prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție. S-a arătat, în acest sens, că opțiunea persoanei prejudiciate prin săvârșirea unei infracțiuni pentru valorificarea pretențiilor sale pe calea acțiunii civile promovate în cadrul procesului penal este justificată de celeritatea soluționării cauzelor penale, iar diferitele incidente procedurale ce se ivesc pe parcursul acestei proceduri, independent de voința persoanei vătămate și pe care ea nu le poate anticipa în momentul alegerii între instanța penală și cea civilă, nu trebuie să afecteze caracterul echitabil al soluționării acțiunii sale, prin prelungirea acesteia dincolo de limitele unui termen rezonabil.

13. Analizând dispozițiile procesuale penale ce reglementează soluționarea acțiunii civile în cadrul procesului penal, Curtea constată că între ipoteza intervenirii prescripției răspunderii penale, avută în vedere de instanța de contencios constituțional cu ocazia pronunțării Deciziei nr. 586 din 13 septembrie 2016, și cea a decesului inculpatului, care este invocată în prezenta cauză, există diferențe esențiale, care justifică pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei soluții diferite, respectiv lăsarea nesoluționată a acțiunii civile exercitate în procesul penal de către instanța penală și soluționarea acesteia de către instanța civilă, conform art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală.

14. Curtea reține că dispozițiile art. 14—18 din Codul de procedură penală reglementează acțiunea penală, iar cele ale art. 19—28 din același cod reglementează acțiunea civilă. Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea penală are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, iar, conform art. 19 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă poate fi exercitată în cadrul procesului penal și are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Astfel, acțiunea penală derivă din dreptul statului de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni și presupune soluționarea de către organele judiciare a unui raport juridic penal de conflict. Pe lângă acestea, dispozițiile Codului de procedură penală prevăd posibilitatea existenței în cadrul procesului penal a unui conflict de drept extrapenal și, prin urmare, a unui raport juridic extrapenal, de natură civilă, care constituie obiectul acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal. Aceasta reprezintă un mijloc juridic prin care raportul de conflict civil este adus în fața organelor judiciare penale, în scopul soluționării lui de către acestea din urmă.

15. La rândul său, art. 29 din Codul de procedură penală prevede că participanții în procesul penal sunt organele judiciare, avocatul, părțile, subiecții procesuali principali, precum și alți subiecți procesuali, iar conform art. 32 din Codul de procedură penală, părțile sunt subiecții procesuali care exercită sau împotriva cărora se exercită o acțiune judiciară, acestea fiind inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente. Dintre acestea, potrivit art. 82 din Codul de procedură penală, inculpatul este persoana împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală, conform art. 84 din Codul de procedură penală, partea civilă este persoana vătămată sau succesorii săi, care

exercită acțiunea civilă în cadrul procesului penal, iar, conform art. 86 din Codul de procedură penală, persoana responsabilă civilmente este persoana care, potrivit legii civile, are obligația legală sau convențională de a repara în întregime sau în parte, singură sau în solidar, prejudiciul cauzat prin infracțiune și care este chemată să răspundă în proces.

16. Așa fiind, subiecții pasivi ai acțiunii civile sunt inculpatul, precum și partea responsabilă civilmente, atunci când este cazul. Inculpatul este subiectul pasiv principal, deoarece, fiind cel care a săvârșit fapta ilicită cauzatoare de prejudiciu, în mod normal, lui îi revine obligația de a suporta reparația civilă. Partea responsabilă civilmente este subiect pasiv secundar în raport cu inculpatul, deoarece, ca acțiunea civilă să poată fi exercitată în procesul penal împotriva părții responsabile civilmente, este necesar ca acțiunea penală să fie exercitată împotriva unui inculpat.

17. Spre deosebire de inculpat, care este întotdeauna parte a raportului juridic penal de conflict, putând avea și calitatea de parte a raportului juridic civil ce face obiectul acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal, partea civilă și partea responsabilă civilmente au doar calitatea de părți ale raportului juridic civil.

18. Astfel, prescripția răspunderii penale, reglementată la art. 153 și următoarele din Codul penal, este o cauză care înlătură răspunderea penală, iar intervenirea acesteia în cursul procesului penal are ca efect imposibilitatea tragerii la răspundere penală a inculpatului, în condițiile în care acesta a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală ce constituie infracțiune. Intervenirea prescripției răspunderii penale nu înlătură însă posibilitatea tragerii la răspundere civilă a respectivului făptuitor pentru prejudiciile de natură civilă provocate prin comiterea faptei. Prin urmare, intervenirea prescripției răspunderii penale a inculpatului lasă neschimbat cadrul procesual al acțiunii civile promovate în cadrul procesului penal, prin lăsarea neschimbată atât a obiectului acțiunii civile, cât și a părților acesteia. În aceste condiții, soluționarea acțiunii civile de către instanța penală, conform prevederilor art. 25 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, astfel cum acestea au fost amendate prin Decizia nr. 586 din 13 septembrie 2016, poate fi făcută în condiții de celeritate, titularul obligațiilor civile ce rezultă din raportul civil ce stă la baza acțiunii civile fiind cunoscut. În acest fel, este asigurat dreptul la un proces echitabil al părții civile, în componenta sa referitoare la durata rezonabilă de soluționarea a cauzelor.

19. Decesul inculpatului este, conform art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală, o cauză de încetare a procesului penal, care, prin natura sa, determină inexistența cadrului procesual anterior al exercitării acțiunii penale, prin dispariția atât a uneia dintre părți, cât și a obiectului raportului juridic penal de conflict. În același timp, decesul inculpatului, în lipsa persoanei responsabile civilmente, implică și dispariția uneia dintre părțile acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal, respectiv a subiectului pasiv principal, atât al acțiunii penale, cât și al acțiunii civile. Astfel, spre deosebire de ipoteza intervenirii prescripției răspunderii penale, în cazul decesului inculpatului, instanța chemată să soluționeze acțiunea civilă exercitată în procesul penal, teoretic, ar trebui să fie obligată să determine și să introducă în cauză moștenitorii acestuia, în vederea determinării tuturor elementelor raportului juridic civil ce se impune a fi soluționat, pentru recuperarea de către partea civilă a prejudiciilor provocate prin comiterea faptelor de natură penală.

20. Ipoteza juridică analizată nu este enumerată, însă, printre cazurile de exercitare din oficiu a acțiunii civile în procesul penal prevăzute la art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală. Totodată, prevederile art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală nu reglementează, în mod expres, ipoteza decesului inculpatului, ci doar pe cea a decesului părții responsabile civilmente, arătând că, în acest din urmă caz, acțiunea civilă rămâne în competența instanței penale dacă partea civilă indică moștenitorii sau, după caz, succesorii în drepturi ori lichidatorii părții responsabile civilmente, în termen de cel mult două luni de la data la care a luat cunoștință de împrejurarea respectivă.

21. Așa fiind, determinarea moștenitorilor inculpatului care pot răspunde civil pentru prejudiciile provocate prin comiterea infracțiunii, în condițiile inexistenței în cauză a părții responsabile civilmente, nu poate fi făcută de către instanța penală, în lipsa unei prevederi legale exprese, nici chiar în situația în care partea civilă i-ar indica pe acei moștenitori.

22. Drept urmare, Curtea constată că, potrivit Codului de procedură penală în vigoare, pentru asigurarea celerității soluționării cauzelor penale, au fost reglementate noi reguli referitoare la soluționarea acțiunii civile exercitate în procesul penal, fiind prevăzute, față de vechea reglementare, noi situații în care acțiunea civilă este lăsată nesoluționată de către instanța penală, precum și ipoteze în care acțiunea civilă fie este disjunctă de acțiunea penală, fie este de competența instanței civile. În această privință, în expunerea de motive a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, se arată că, „referitor la acțiunea civilă, a fost limitată obligativitatea exercitării acesteia din oficiu și au fost regândite dispozițiile procedurale referitoare la aceasta, în scopul de a evita întârzierile în soluționarea conflictului de drept penal”.

23. Codul de procedură penală din 1968 prevedea, la art. 346, obligativitatea soluționării acțiunii civile de către instanța penală și pronunțarea instanței penale, prin sentința referitoare la soluționarea acțiunii penale și asupra acțiunii civile, excepție făcând cazurile prevăzute la art. 10 alin. 1 lit. b), f) și j) din același cod, respectiv când fapta nu este prevăzută de legea penală, când lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, precum și atunci când există autoritate de lucru judecat. În acest context, dispozițiile art. 21 din Codul de procedură penală din 1968 prevedeau, în mod expres, o soluție juridică în situația decesului oricăreia dintre părțile procesului penal (prin urmare și al inculpatului), arătând că acțiunea civilă rămâne în competența instanței penale, introducându-se în cauză moștenitorii părții decedate.

24. Curtea reține că soluția legislativă mai sus arătată nu a fost preluată însă în cuprinsul Codului de procedură penală în vigoare, care prevede la art. 19 soluționarea acțiunii civile de către instanța penală, doar dacă prin aceasta nu se depășește durata rezonabilă a procesului penal, în timp ce prevederile art. 25 alin. (5) și (6) și art. 27 din același cod prevăd cazurile în care instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă și, respectiv, cazurile de soluționare a acțiunii civile la instanța civilă. Potrivit art. 25 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă în caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) — cu excepția prescripției, i) și j) din Codul de procedură penală; în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2) din același cod; în cazul în care moștenitorii sau, după caz, succesorii în drepturi ori lichidatorii părții civile nu își exprimă

opțiunea de a continua exercitarea acțiunii civile sau, după caz, partea civilă nu indică moștenitorii, succesorii în drepturi ori lichidatorii părții responsabile civilmente în termenul prevăzut la art. 24 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală. De asemenea, conform art. 27 din Codul de procedură penală, soluționarea acțiunii civile se face la instanța civilă în următoarele cazuri: dacă persoana vătămată sau succesorii acesteia nu s-au constituit parte civilă în procesul penal; dacă prin hotărâre definitivă, instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă; dacă procesul penal a fost suspendat; dacă punerea în mișcare a acțiunii penale a avut loc ulterior sau procesul penal a fost reluat după suspendare; în cazul în care acțiunea civilă a fost exercitată de procuror, dacă se constată din probe noi că prejudiciul nu a fost integral acoperit prin hotărârea definitivă a instanței penale; pentru repararea prejudiciului născut ori descoperit după constituirea ca parte civilă.

25. În aceste condiții, art. 24 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Exercitarea acțiunii civile de către sau față de succesorii”, face referire la soluționarea acțiunii civile de către instanța penală, doar în situația decesului părții civile și al părții responsabile civilmente, nu și în situația decesului inculpatului, arătând că acțiunea civilă rămâne în competența instanței penale în caz de deces, reorganizare, desființare sau dizolvare a părții civile, dacă moștenitorii sau, după caz, succesorii în drepturi ori lichidatorii acesteia își exprimă opțiunea de a continua exercitarea acțiunii civile, în termen de cel mult două luni de la data decesului sau a reorganizării, desființării ori dizolvării [art. 24 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Totodată, în caz de deces, reorganizare, desființare sau dizolvare a părții responsabile civilmente, acțiunea civilă rămâne în competența instanței penale dacă partea civilă indică moștenitorii sau, după caz, succesorii în drepturi ori lichidatorii părții responsabile civilmente, în termen de cel mult două luni de la data la care a luat cunoștință de împrejurarea respectivă [art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală].

26. Prin urmare, dacă în Codul de procedură penală din 1968 era reglementată, în mod distinct, la art. 21, soluționarea acțiunii civile exercitate în procesul penal de către instanța penală, în ipoteza decesului părților, prin urmare și a inculpatului, Codul de procedură penală în vigoare prevede, la art. 24, soluționarea

acțiunii civile de către instanța penală, doar în ipoteza decesului părții civile [art. 24 alin. (1)] și a părții responsabile civilmente [art. 24 alin. (2)].

27. Or, nepreluarea în Codul de procedură în vigoare a soluției juridice prevăzute la art. 21 din Codul de procedură penală din 1968, în integralitatea sa, denotă intenția legiuitorului de a lăsa soluționarea acțiunii civile exercitate în procesul penal în sarcina instanței penale, doar într-un cadru procesual caracterizat prin existența subiectului pasiv principal al acțiunii penale și civile (cazul prescripției). Dimpotrivă, dispariția subiectului pasiv principal al acțiunii penale, respectiv decesul suspectului sau al inculpatului, determină și dispariția subiectului pasiv principal al acțiunii civile. Potrivit acestei noi viziuni legislative, aceasta determină dezinvestirea instanței penale de soluționarea cauzei, lăsând soluționarea acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal în sarcina instanței civile.

28. Pentru aceste motive, Curtea constată că ipoteza intervenirii prescripției răspunderii penale a inculpatului este diferită de cea a decesului acestuia, sub aspectul lăsării nesoluționate a acțiunii civile de către instanța penală, diferență dată de dispariția în cel de-al doilea caz a uneia dintre părțile acțiunii penale, respectiv a subiectului pasiv principal — inculpatul.

29. Curtea reține, totodată, că lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală în cazul decesului inculpatului nu este de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al părții civile, prin neasigurarea duratei rezonabile de soluționare a cauzei. Dimpotrivă, sub acest din urmă aspect, prevederile legale criticate asigură aplicarea noii politici penale a legiuitorului, conform căreia lăsarea nesoluționată a acțiunii civile exercitate în procesul penal, în cazurile prevăzute de legea procesual penală, are ca efect degrevarea instanțelor penale, în scopul asigurării duratei rezonabile de soluționare a cauzelor penale. În acest sens, prin Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019, paragrafele 46 și 47, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, Curtea a reținut că soluționarea cauzei într-un termen rezonabil se circumscrie unui scop legitim, iar reglementarea unei noi structuri a procesului penal poate determina și justifica anumite opțiuni legislative.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emilian-Ștefan Dinescu în Dosarul nr. 14.212/212/2017/a2 al Judecătorei Constanța — Secția penală și constată că dispozițiile art. 25 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 309

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Eva Clara Boroș în Dosarul nr. 3.693/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 293 D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt în acord cu dispozițiile Legii fundamentale și că decizia anterior menționată nu modifică sensul dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal. Se susține că, în cazul faptelor încadrate juridic ca infracțiuni care au produs consecințe deosebit de grave, o astfel de încadrare se păstrează ulterior cu ocazia aplicării legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, neputând fi schimbată în cadrul unei contestații la executare, fără a se încălca autoritatea de lucru judecat. Referitor la majorarea de către legiuitor a pragului valoric în raport cu care se reține incidența consecințelor deosebit de grave, se arată că aceasta corespunde realității reflectate prin Codul penal în vigoare, raportat la valoarea diferită a sumelor de bani față de Codul penal din 1969, și nu constituie o cauză de modificare a pedepsei. Se susține, totodată, că Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu a dus la aplicarea unei *lex tertia*, soluția dispusă prin aceasta reflectând dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în situația acelor infracțiuni care au produs consecințe deosebit de grave, sub aspectul reducerii pedepsei aplicate la maximum special prevăzut de lege pentru același tip de infracțiuni.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.693/111/2017, **Tribunalul Bihor — Secția penală**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Eva Clara Boroș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, formulată de autoarea excepției, conform art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că instanța de contencios constituțional, potrivit jurisprudenței sale, este competentă să se pronunțe asupra prezentei excepții de neconstituționalitate, fiind invocate, în acest sens, Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011 și Decizia nr. 1.092 din 18 decembrie 2012. Se susține că majorarea de zece ori a pragului valoric în raport cu care se reține incidența consecințelor deosebit de grave, prin dispozițiile art. 183 din Codul penal, față de vechea reglementare, prevăzută la art. 146 din Codul penal din 1969, reflectă noua concepție a legiuitorului sub aspectul gravității și al gradului de pericol social al unor fapte care au produs pagube materiale, cu consecințe în plan sancționator. Se arată că reglementarea unui nou prag în raport cu care este stabilită existența consecințelor deosebit de grave ale unei infracțiuni are efectul grațierii postcondamnatorii, fiind o cauză de modificare a pedepsei ulterioară pronunțării hotărârii de condamnare. Se arată că majorarea acestui prag determină micșorarea limitelor pedepsei, de la cele prevăzute pentru forma agravată a infracțiunii săvârșite, la cele reglementate pentru forma simplă a acesteia. Este subliniat faptul că, în ipoteza juridică analizată, art. 309 din Codul penal reprezintă legea penală mai favorabilă, care nu determină schimbarea încadrării juridice a faptei, ci doar modificarea limitelor pedepsei. Se face trimitere la un exemplu ipotetic în care contestația la executare este formulată de un condamnat, care a deținut calitatea de funcționar public, în temeiul art. 175 alin. (1) din Codul penal, căruia i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea de 15 ani, pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, cu consecințe deosebit de grave, prevăzută la art. 215¹ din vechiul Cod penal, prejudiciul cauzat fiind de 300.000 lei. Se arată că, făcând aplicarea prevederilor art. 6 alin. (2) din Codul penal, instanța este obligată să reducă pedeapsa aplicată, întrucât limita maximă pentru infracțiunea de delapidare, cu consecințe deosebit de grave, de 7 ani, a fost majorată cu o treime; cu toate acestea, pragul în raport cu care se stabilește existența consecințelor deosebit de grave rămâne cel prevăzut de legea veche, condamnatul fiind obligat să execute o pedeapsă de 10 ani și șase luni, pentru un prejudiciu de 300.000 lei. Se susține că, în mod evident, astfel aplicate, dispozițiile legale criticate determină existența unei *lex tertia*, aspect ce contravine Deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, care, la rândul său, a fost pronunțată ca urmare a Deciziei nr. 2 din 14 aprilie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

(referitoare la puncte de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării precum și la raportul întocmit în cauză de către judecătorul-raportor prin care s-a exprimat opinia că prescripția răspunderii penale este o instituție autonomă în raport cu instituția pedepsei), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 30 aprilie 2014. Prin această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că, în aplicarea art. 5 din Codul penal, prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei. Se susține că, în mod similar, în ipoteza invocată în prezenta cauză, soluția pronunțată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în privința art. 6 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională întrucât, în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, determină combinarea unor dispoziții legale din legi penale succesive. Se arată că, în speța în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, nu se impune crearea unei *lex tertia*, legea penală mai favorabilă, în ansamblul său, fiind Codul penal în vigoare, dar, cu toate acestea, Decizia nr. 12 din 6 mai 2015 impune aplicarea legii penale pe instituții autonome, reținând pragul valoric din Codul penal anterior, în vederea stabilirii variantei agravate a infracțiunii, constând în existența consecințelor deosebit de grave.

6. Tribunalul Bihor — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că art. 309 din Codul penal reglementează o variantă agravată a infracțiunilor enumerate în cuprinsul său și nu o cauză legală de majorare a pedepsei, motiv pentru care acesta nu constituie un criteriu pentru determinarea legii penale mai favorabile în cazul condamnărilor definitive, așa cum s-a stabilit, cu efect obligatoriu, prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Se susține că art. 6 alin. (1) din Codul penal reprezintă o excepție de la efectul autorității de lucru judecat al hotărârilor de condamnare definitive, limitată însă la situația în care până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, respectiv maximul special al acesteia este inferior sancțiunii deja intrate în puterea lucrului judecat, caz în care se reduce la acest maxim. Se arată că, pentru infracțiunile care au produs consecințe deosebit de grave, potrivit Codului penal anterior, judecate definitiv înainte de intrarea în vigoare a noilor coduri, criteriile de determinare a legii penale mai favorabile sunt restrânse la limitele speciale de pedeapsă și cauzele legale de modificare a acestora, iar, în aplicarea art. 6 din Codul penal, comparația dintre pedepse și cauzele legale de modificare a acestora nu se poate raporta decât la aceeași încadrare juridică dată faptei prin hotărârea de condamnare definitivă, fiind inadmisibilă o schimbare a respectivei încadrări juridice în cursul executării pedepsei. Se susține că o interpretare contrară ar duce la încălcarea autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești definitive.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că își menține punctul de vedere exprimat și reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 57 din 24 februarie 2015, nr. 381 din 27 mai 2015, nr. 710 din 27 noiembrie 2014 și nr. 677 din 20 octombrie 2015.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă, în aplicarea art. 6 alin. (1) din Codul penal, cu privire la o pedeapsă definitivă pentru o infracțiune care a produs consecințe deosebit de grave potrivit Codului penal anterior, pentru determinarea maximului special prevăzut de legea nouă urmează să se rețină cauza de majorare a pedepsei prevăzute de art. 309 din Codul penal, chiar dacă prejudiciul produs prin respectiva infracțiune nu depășește pragul prevăzut de art. 183 din Codul penal, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2015. Dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal au următorul cuprins: *„Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.”*

12. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul de drept și la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și ale art. 61 alin. (1) referitor la atribuțiile Parlamentului, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în cazul pedepsei definitive pentru infracțiuni care au produs consecințe deosebit de grave potrivit Codului penal anterior, determinarea maximului special prevăzut de legea nouă se realizează, chiar dacă valoarea prejudiciului este inferioară pragului valoric prevăzut de art. 183 din Codul penal, prin raportare la varianta agravată a infracțiunilor limitativ enumerate în art. 309 din Codul penal.

14. Pentru a pronunța această soluție, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut că, în scopul respectării principiului legalității pedepselor, legiuitorul a consacrat în art. 6 alin. (1) din Codul penal o excepție de la efectul autorității de lucru judecat al hotărârilor de condamnare definitive, limitată însă la situația în care, până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii, a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, respectiv maximul special al acesteia este inferior sancțiunii deja intrate în puterea lucrului judecat, caz în care se reduce la acest maxim. S-a arătat că, fiind vorba de o excepție de la principiul securității raporturilor juridice, care, printre altele, presupune ca dezlegarea dată în

mod definitiv oricărui litigiu de către instanță să nu mai poată fi supusă rejudecării, prin aplicarea legii penale mai favorabile în cazul condamnărilor definitive nu se poate ajunge la o reanalizare a cauzei, inclusiv sub aspectul împrejurărilor faptice reținute, al încadrării juridice date acestora și al criteriilor de stabilire și individualizare a sancțiunii, legiuitorul înțelegând să înlăture de la executare doar acea parte din pedeapsă care depășește maximumul special prevăzut de legea nouă. Altfel spus, în lumina art. 6 din Codul penal, este interzisă realizarea unei noi judecăți a cauzei sub toate aspectele sale pentru identificarea legii penale mai favorabile, mecanism care însă este permis în procedura judiciară în curs de derulare, când stabilirea legii penale mai blânde se face prin evaluarea și compararea tuturor instituțiilor de drept penal substanțial incidente. Așadar, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut că, în aplicarea art. 6 din Codul penal, comparația dintre pedepse și cauzele legale de modificare a acestora nu se poate raporta decât la aceeași încadrare juridică dată faptei prin hotărârea de condamnare definitivă, fiind inadmisibilă o schimbare a respectivei încadrări juridice în cursul executării pedepsei. Astfel, s-a constatat că și pentru această categorie de infracțiuni criteriile de determinare a legii penale mai favorabile în cazul condamnărilor definitive sunt restrânse la limitele speciale de pedeapsă și cauzele legale de modificare a acestora, compararea între legile penale succesive făcându-se, întotdeauna, prin raportare la aceeași încadrare juridică a faptei. Deci s-a arătat că, nefiind vorba de o cauză legală de agravare care are ca efect modificarea limitelor speciale de pedeapsă, art. 309 din Codul penal nu constituie criteriu pentru determinarea legii penale mai favorabile în cazul condamnărilor definitive.

15. Analizând soluția și considerentele Deciziei nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Curtea reține că acestea sunt corecte, fiind fundamentate pe o corectă aplicare atât a principiului autorității de lucru judecat a hotărârilor penale definitive, cât și a naturii juridice a dispozițiilor art. 309 din Codul penal.

16. Curtea constată, totodată, că cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015 sunt în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, și nu contrare acesteia, așa cum, în mod greșit, susține autoarea excepției.

17. Referitor la principiul aplicării legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, astfel cum acesta este reglementat la art. 6 alin. (1) din Codul penal, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 770 din 28 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 9 martie 2020, paragrafele 14—17, că existența anumitor deosebiri între punerea în practică a principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei și a aceluiasi principiu în situația în care legea nouă intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă. S-a arătat că, în cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerii definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabilă, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, Curtea a constatat că legiuitorul, prin aplicarea legii penale mai favorabile, nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și

individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximumului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă (a se vedea Decizia nr. 1 din 14 aprilie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014). De asemenea, Curtea a observat existența anumitor diferențe și în ceea ce privește aplicarea retroactivă a legii noi, ce intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă. Spre deosebire de situațiile tranzitorii propriu-zise, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată poate fie să depășească maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate la aplicarea legii penale mai favorabile, descris mai sus, și a altor drepturi sau valori constituționale, precum principiul securității raporturilor juridice și autoritatea de lucru judecat, care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul, având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare, a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal. Totodată, luând în considerare cele statuate în jurisprudența proprie, dar și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la principiul autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție. Prin aceeași decizie, referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a observat că, în mod constant, în jurisprudența sa a statuat că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Curtea a constatat că această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament făcută de stat între indivizi aflați în situații anologice trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. De aceea, pentru persoanele care nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), se justifică în mod obiectiv și rezonabil un tratament juridic neomogen, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De asemenea, analizând situația persoanelor condamnate definitiv și a celor în curs de judecată, Curtea a reținut că, în concret, fiecare dintre aceste persoane beneficiază într-un mod efectiv de legea penală mai favorabilă aplicabilă la momentul judecării cauzelor respective. Curtea a constatat că acest element, alături de caracterul definitiv al condamnărilor, determină diferența dintre regimul juridic al persoanei condamnate pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969 și cel al persoanelor care se află în curs de judecată.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 369 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 22 octombrie 2019, paragraful 16, Curtea a reținut că art. 309 din Codul penal reglementează o variantă agravată comună pentru toate infracțiunile de serviciu, inclusiv cea de delapidare reglementată de dispozițiile art. 295 din Codul penal, care prin săvârșire au produs consecințe deosebit de grave. Totodată, Curtea a arătat că, potrivit art. 183 din Codul penal, prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 2.000.000 lei. Astfel, Curtea a observat că, în prezent, pentru a se constata, în concret, că o faptă incriminată este producătoare de consecințe deosebit de grave, se are în vedere criteriul obiectiv, reprezentat de indicarea unei limite valorice a prejudiciului cauzat prin săvârșirea faptei.

19. Totodată, prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 octombrie 2007, cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, stabilite pentru infracțiuni care au produs consecințe deosebit de grave, în ipoteza intervenirii unei legi prin care este majorat cuantumul pagubei materiale ce atribuie caracter deosebit de grav consecințelor unei infracțiuni, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că instanța investită, în baza art. 461 alin. 1 lit. d) teza penultimă din Codul de procedură penală din 1968, în cadrul contestației la executare în care se invocă modificarea înțelesului noțiunii de „consecințe deosebit de grave”, potrivit art. 146 din Codul penal din 1969, nu poate schimba încadrarea juridică dată faptei prin hotărârea judecătorească rămasă definitivă și, apoi, reduce pedeapsa aplicată în cauză, întrucât modificarea înțelesului noțiunii de „consecințe deosebit de grave”, prevăzută de textul sus-menționat, nu este identică cu cerința de a fi intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, la care se referă textele art. 14 și 15 din Codul penal, pentru a fi incidente dispozițiile art. 458 și, respectiv, ale art. 461 alin. 1 lit. d) teza penultimă din Codul de procedură penală din 1968.

20. Analizându-și propria jurisprudență și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus analizată, Curtea constată că acestea converg în a susține caracterul de variantă agravată al normei de la art. 309 din Codul penal, și nu de circumstanță agravantă legală, a infracțiunilor de corupție și de serviciu enumerate în textul acesteia. Acest aspect determină raportarea pedepsei aplicate, potrivit legii vechi, pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare la limita specială maximă a pedepsei prevăzută pentru aceeași infracțiune cu producerea unor

consecințe deosebit de grave, la art. 309 din Codul penal, fără ca, în aplicarea prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, coroborate cu cele ale art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, să fie avută în vedere modificarea pragului valoric, prevăzut la art. 183 din Codul penal, care determină reținerea producerii consecințelor deosebit de grave. O astfel de abordare ar determina, așa cum cele două instanțe au reținut în jurisprudența mai sus analizată, o reapreciere a elementelor laturii obiective a infracțiunii, putând duce la o reîncadrare a faptelor, aspect ce presupune încălcarea autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești pronunțate sub imperiul legii vechi, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Constituție.

21. Așa fiind, atât stabilirea pragului valoric prevăzut la art. 183 din Codul penal, cât și modificarea lui reprezintă forme de actualizare a valorilor în cauză și, respectiv, modificări ale noțiunii de „circumstanțe deosebit de grave” survenite potrivit politicii penale a legiuluiorului. Conform aceleiași politici penale sunt reglementate și formele agravate ale infracțiunilor prevăzute în legislația penală, acestea fiind modificări legislative realizate în condițiile art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

22. Pentru aceste motive, prevederile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu determină apariția unei *lex tertia* și nu presupun o încălcare de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a principiilor statului de drept, fiind în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4).

23. Totodată, Curtea reține că textele criticate sunt clare, precise și previzibile, întrunind exigențele referitoare la calitatea legii, prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție.

24. În ceea ce privește încălcarea prin textele criticate a dreptului la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că dreptul fundamental anterior menționat este asigurat prin dispoziții ale dreptului procesual penal. Cum însă art. 6 alin. (1) din Codul penal constituie o normă de drept penal substanțial, dispozițiile constituționale și convenționale mai sus referite nu sunt aplicabile în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eva Clara Boroș în Dosarul nr. 3.693/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția penală și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 531

din 2 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Vilky Serv — S.R.L. din localitatea Nojorid, județul Bihor, în Dosarul nr. 17.277/271/2015 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.709D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile criticate întrunesc cerințele de previzibilitate și accesibilitate, prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, arată că legiuitorul a instituit pentru operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem *en détail* produse energetice sarcina de a se înregistra la autoritatea competentă; această obligație, precum și sancțiunea aferentă nerespectării acesteia sunt prevăzute de lege, procedura și condițiile în care se va realiza urmând să fie detaliate prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală dat în aplicarea legii și care, în speță, a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.277/271/2015, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Vilky Serv — S.R.L. din localitatea Nojorid, județul Bihor, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Codul fiscal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că prevederile criticate fac trimitere la acte normative cu forță juridică inferioară legii, respectiv ordine ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin care se instituie obligații suplimentare față de actul normativ principal. Or, acest mod de reglementare nu este previzibil și accesibil, deoarece, pe de o parte, se face referire la normele infralegale care vor fi adoptate ulterior intrării legii în vigoare și, pe de altă parte, acestea sunt permanent modificate. Prin urmare, având în vedere faptul că materia contravențională este asimilată celei penale, iar prevederile în discuție fac referire la obligativitatea respectării condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a căror încălcare este sancționată contravențional în modul cel mai sever, considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015 sunt valabile și în speța de față. În contextul criticilor de neconstituționalitate se face trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

7. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 206⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, care au următorul cuprins:

— Art. 206⁶⁹ alin. (6): „(6) *Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă, conform procedurii și cu îndeplinirea condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*”;

— Art. 221³ alin. (2) lit. ș): „(2) *Următoarele fapte constituie contravenții: [...]*

ș) *desfășurarea activităților de comercializare în sistem angro și/sau en détail a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — cu nerespectarea obligațiilor prevăzute în acest sens în prezentul titlu;*”.

13. Dispozițiile Legii nr. 571/2003 au fost abrogate prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate.

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 23 alin. (12) care prevede că nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. De asemenea, este menționat și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* — din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și dispoziții constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 441 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 29 octombrie 2019, sau Decizia nr. 401 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 26 octombrie 2018, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Cu acele prilejuri, Curtea a arătat că prevederile criticate reglementează, în primul rând, aspecte ce țin de faptul că operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem *en détail* produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială. În ceea ce privește procedura de înregistrare și condițiile ce trebuie îndeplinite, prin teza a doua a textului criticat, Curtea a reținut că acestea sunt lăsate în sarcina președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Astfel, în aplicarea art. 206⁶⁹ alin. (4) și (6) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, a fost emis Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.491/2010 pentru aprobarea Procedurii și condițiilor de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau *en détail* produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. a)—e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 23 septembrie 2010 (în prezent abrogat).

16. În ceea ce privește critica formulată în prezenta cauză raportată la prevederile art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii și ale art. 23 alin. (12), prin prisma considerentelor Deciziei nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, Curtea observă că situația de față nu este la fel cu cea reținută prin decizia precitată, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt neconstituționale, întrucât în speța respectivă era vorba despre infracțiuni, iar noțiunea utilizată, precum cea de reținere la sursă, nu era definită; singura mențiune cu privire la conceptul de reținere la sursă era cuprinsă într-un act administrativ dat în aplicarea unor acte normative de reglementare primară — respectiv în aplicarea Codului fiscal, fără a exista o legătură

directă cu obiectul de reglementare al Legii nr. 241/2005, lege penală în sensul art. 173 din Codul penal. Prin urmare, în esență, nu îndeplineau cerința de accesibilitate a legii.

17. Or, în prezenta cauză se au în vedere sancțiuni contravenționale. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 1.360 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 15 decembrie 2009, Curtea a constatat că, în pofida faptului că acea cauză avea ca obiect o plângere contravențională, textul constituțional al art. 23 alin. (12) din Constituție, invocat în susținerea excepției de neconstituționalitate, este pertinent pentru soluționarea acesteia, având în vedere jurisprudența sa în materie și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, referindu-se la Hotărârea din 21 februarie 1984, pronunțată în *Cauza Öztürk împotriva Germaniei*, paragraful 54, instanța de contencios constituțional a arătat că în scopul aplicării prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale [acuzație „în materie penală”], trebuie avute în vedere trei criterii: 1. caracterizarea faptei în dreptul național; 2. natura faptei; 3. natura și gradul de gravitate ale sancțiunii care ar putea fi aplicată persoanei în cauză. Se reține, așadar, că modul de definire a faptelor prin dreptul intern are o valoare relativă, esențială fiind natura faptei și a sancțiunii. În consecință, Curtea a constatat că gravitatea sancțiunii impuse prin procesul-verbal de constatare și sancționare determină aplicabilitatea prevederilor art. 23 alin. (12) din Constituție.

18. Cu referire la faptul că art. 23 din Constituție nu ar fi aplicabil decât persoanelor fizice, Curtea a constatat că alin. (12) al acestui text constituțional se referă la legalitatea incriminării, principiu aplicabil atât cu privire la persoanele fizice, cât și la cele juridice. Acceptând teza potrivit căreia principiul *nulla poena sine lege* se aplică numai persoanelor fizice, s-ar ajunge la situația ca persoanele juridice să poată fi sancționate penal în lipsa unui text legal incriminator, ceea ce este inadmisibil. În consecință, Curtea a reținut că textul constituțional al art. 23 alin. (12) vizează atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice.

19. Față de această împrejurare, în ceea ce privește incriminarea unei fapte, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că dispozițiile legale incriminatorie constituie o expresie a prevederilor art. 23 alin. (12) din Constituție, care implică exigența ca infracțiunile și pedepsele să fie stabilite numai printr-un act normativ cu forță de lege — „în temeiul legii”, iar prin trimiterea la „condițiile legii” trebuie realizată coroborarea cu art. 1 alin. (5) din Constituție care consacră principiul legalității și care impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile.

20. Or, din evaluarea cadrului legislativ în materie fiscală și în mod special a normelor legale ce sunt incidente în speța de față cu privire la produsele accizabile, Curtea constată că prevederile criticate nu sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul legalității și care impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile și accesibile, coroborate cu cele ale art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală.

21. În acest context, Curtea observă că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta *trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie

accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De aceea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea Decizia nr. 675 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 31 martie 2017).

22. Din evaluarea cadrului legislativ în materie, Curtea observă că atât obligația operatorilor economici care intenționează să comercializeze în sistem *en détail* produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — de a se înregistra la autoritatea competentă, cât și sancțiunile aferente desfășurării acestor tipuri de activități cu nerespectarea obligațiilor stabilite de lege sunt prevăzute expres prin norme cu rang infraconstituțional, respectiv de lege, iar prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt reglementate procedurile și condițiile în care urmează a se face înregistrarea la autoritatea competentă.

23. Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 44 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, partea dispozitivă a actului normativ reprezintă conținutul propriu-zis al reglementării, alcătuit din totalitatea normelor juridice instituite pentru sfera raporturilor sociale ce fac obiectul acestuia, iar potrivit art. 16 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000, pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere. Or, normele criticate, prin trimiterea la ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care sunt reglementate procedurile și condițiile în care urmează

a se face înregistrarea, se circumscriu acestor norme de tehnică legislativă, întrucât atât legea cât și ordinul sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

24. Prin urmare, aceste norme sunt în concordanță cu cele ale art. 77 și art. 78 din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor.

25. În ceea ce privește posibilitatea lăsată de legiuitor unei autorități să emită acte administrative cu caracter normativ în aplicarea legii, Curtea, în jurisprudența sa, a arătat că această procedură se circumscrie normelor constituționale, iar, în măsura în care se consideră că actele administrative cu caracter normativ adaugă la lege sau se abat de la litera și spiritul legii, se poate declanșa controlul judecătoresc, în virtutea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, competența de soluționare aparținând secțiilor de contencios administrativ de la nivelul tribunalului, curții de apel sau instanței supreme (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 497 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 4 decembrie 2017).

26. Raportând considerentele de principiu mai sus enunțate la speța dedusă judecării, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea contravențiilor și sancționarea acestora sunt prevăzute de norme de rang infraconstituțional, în sensul dat de jurisprudența Curții Constituționale, iar din cele prezentate se desprinde cu ușurință conduita pe care trebuie să o adopte destinatarii normelor criticate, în speță obligativitatea respectării condițiilor impuse de lege în vederea desfășurării activităților de comercializare în sistem angro și/sau *en détail* a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat —, una dintre condiții fiind înregistrarea la autoritatea competentă în condițiile stabilite prin actele normative prevăzute de lege.

27. Față de această împrejurare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003, în raport cu prevederile constituționale și convenționale menționate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Vilky Serv — S.R.L. din localitatea Nojorid, județul Bihor, în Dosarul nr. 17.277/271/2015 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 206⁶⁹ alin. (6) și ale art. 221³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Oradea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii principale în cuantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii principale în cuantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 29 august 2019, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDIN
pentru aprobarea Procedurii de aplicare
a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare
restante la 31 iulie 2020”**

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Procedura de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, prevăzute la cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

**„PROCEDURĂ
de aplicare a măsurilor de restructurare
a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020”**

4. În anexă, la articolul 1 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) înregistrează obligații bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, nestinse până la data emiterii certificatului de atestare fiscală de către organul fiscal central, precum și obligații bugetare accesorii.”

5. În anexă, la articolul 1 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) nu au posibilitatea să achite obligațiile bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, precum și obligațiile bugetare accesorii;”

6. În anexă, la articolul 3 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit legii la data emiterii deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare. Debitorul care se află în procedura insolvenței până la data de 31 martie 2021 și dorește restructurarea obligațiilor bugetare poate notifica organul fiscal cu privire la intenția sa, cu condiția ca până la data emiterii deciziei de aprobare a cererii de restructurare să iasă din procedura insolvenței.”

7. În anexă, la articolul 3, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea accesării măsurilor de restructurare, debitorul depune la organul fiscal competent o notificare privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare până la data de 31 martie 2021, sub sancțiunea decăderii. Aceasta poate fi depusă astfel.”

8. În anexă, la articolul 3, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Notificarea poate fi retrasă oricând de către debitor la cererea acestuia, fără ca debitorul să piardă dreptul de a depune o nouă notificare până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (2), urmând ca organul fiscal competent să comunice acestuia decizia prin care se ia act de retragerea notificării, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17.

(2²) În situația în care debitorul dorește concomitent atât retragerea notificării inițiale, cât și depunerea unei noi notificări, aceasta se poate realiza printr-o singură notificare depusă la organul fiscal competent, aplicându-se în mod corespunzător prevederile alin. (2¹).”

9. În anexă, la articolul 3 alineatul (7), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligațiile bugetare scadente în perioada cuprinsă între 1 august 2020 și data depunerii cererii;”

10. În anexă, la articolul 3, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare măsura de anulare a unui cuantum de maximum 50% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă sumele plătite conform alin. (7), trebuie să achite până la data depunerii cererii prevăzute la alin. (6) și următoarele obligații bugetare principale:

a) 5% din cuantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul eşalonării la plată, pentru anularea unui cuantum de maximum 30% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale;

b) 10% din cuantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul eşalonării la plată, pentru anularea unui cuantum cuprins între 30% și 40% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale;

c) 15% din cuantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul eşalonării la plată, pentru anularea unui cuantum cuprins între 40% și 50% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale.”

11. În anexă, la articolul 4 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) verifică dacă debitorul se încadrează în situația prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. d) din ordonanță. În cazul în care debitorul se încadrează în această situație, organul fiscal competent

comunică debitorului decizia de respingere a notificării privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18;”.

12. În anexă, la articolul 4 alineatul (3), după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:

„e) obligațiile bugetare garantate potrivit art. 210—211 și art. 235 din Codul de procedură fiscală;

f) obligațiile fiscale principale scadente în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, și data de 31 iulie 2020 inclusiv.”

13. În anexă, la articolul 5, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea poate fi retrasă oricând de către debitor la solicitarea acestuia, fără ca debitorul să piardă dreptul de a depune o nouă cerere până la împlinirea termenului prevăzut la art. 22 alin. (1) din ordonanță, urmând ca organul fiscal competent să comunice acestuia decizia prin care se ia act de retragerea cererii, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17.

(1²) În situația în care debitorul dorește concomitent atât retragerea cererii inițiale, cât și depunerea unei noi cereri, aceasta se poate realiza printr-o singură cerere depusă la organul fiscal competent, aplicându-se în mod corespunzător prevederile alin. (1¹).

(1³) În situația în care debitorul dorește atât retragerea notificării privind intenția de a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, cât și retragerea cererii de restructurare a obligațiilor bugetare, acesta poate depune la organul fiscal o singură solicitare în acest sens. Prevederile alin. (1¹) și (1²) și art. 3 alin. (2¹) și (2²) se aplică în mod corespunzător.”

14. În anexă, la articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) După primirea cererii, organul fiscal competent analizează solicitarea debitorului și întocmește un referat prin care verifică condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a)—f) și la art. 5 alin. (3) din ordonanță, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4. Din punctul de vedere al posibilității acordării eșalonării la plată, organul fiscal verifică toate condițiile prevăzute de art. 186 din Codul de procedură fiscală. În ceea ce privește condiția prevăzută la art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală referitoare la dificultatea generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și capacitatea financiară de plată pe perioada de eșalonare la plată, aceasta se analizează prin raportare la disponibilitățile bănești ale debitorului așa cum rezultă din planul de restructurare pentru întreaga perioadă propusă în plan, în raport cu tipul de eșalonare la care s-ar încadra acest debitor, respectiv cu graficul de eșalonare posibil de întocmit. Se consideră că debitorul nu poate accesa eșalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală, dacă disponibilitățile bănești ale acestuia, așa cum sunt ele prezentate în planul de restructurare pe perioada respectivă, nu permit susținerea unei eșalonări la plată potrivit Codului de procedură fiscală. În cazul debitorilor care au beneficiat de eșalonarea obligațiilor bugetare, potrivit Codului de procedură fiscală, care și-a pierdut valabilitatea și pentru care nu se mai poate acorda o nouă eșalonare, potrivit condițiilor de acordare stabilite de Codul de procedură fiscală, nu mai este necesară verificarea condiției prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) din ordonanță.”

15. În anexă, la articolul 5 alineatul (5), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării la plată, inclusiv a accesoriilor calculate potrivit lit. d), cu excepția obligațiilor accesorii aferente obligațiilor bugetare principale reprezentând ajutor de stat de recuperat, care trebuie plătite potrivit art. 4 alin. (6) lit. b) pct. (i) și (ii) din ordonanță. Se emite această decizie și în situația în care obligațiile bugetare principale prevăzute la art. 1 alin. (1), (3) și (4) din ordonanță sunt stinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, precum și în cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată pentru dobânzile prevăzute la art. 13 alin. (4) din ordonanță. Modelul acestei decizii este prevăzut în anexa nr. 8;”.

16. În anexă, la articolul 7, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Pentru menținerea înlesnirii la plată a cărei valabilitate a fost pierdută, pentru modificarea înlesnirii la plată, precum și pentru orice alte operațiuni privind procedura de acordare și de urmărire a derulării înlesnirilor la plată se aplică în mod corespunzător prevederile Procedurii de aplicare a acordării eșalonării la plată de către organul fiscal central, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 90/2016, cu modificările și completările ulterioare. Modelele formularelor utilizate pentru aplicarea acestor prevederi sunt cele cuprinse în anexele nr. 19—28.”

17. În anexă, la articolul 7, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În cazul plății anticipate a sumelor cuprinse în graficul de plată, cererea depusă de către debitor la organul fiscal competent prin care se notifică intenția de a stinge anticipat aceste sume va avea anexat și graficul de plată propus ca urmare a acestor plăți anticipate.”

18. În anexă, la articolul 10, alineatul (2) se abrogă.

19. În anexă, la articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 60 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 22 din ordonanță, organul fiscal competent are obligația să analizeze debitorii care îndeplinesc condițiile pentru deschiderea procedurii insolvenței, potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile prevăzute de ordonanță, și care nu au depus solicitarea de restructurare în termenul prevăzut la art. 22 alin. (1) din ordonanță, în vederea solicitării deschiderii procedurii insolvenței potrivit legii.”

20. În anexă, la articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Anexele nr. 1—28 fac parte integrantă din prezenta procedură.”

21. În anexă, anexele nr. 1, 2 și 4—16 la procedură se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—15 la prezentul ordin.

22. În anexă, după anexa nr. 16 se introduc douăsprezece noi anexe, anexele nr. 17—28, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 16—27 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1—27 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

CERTIFICAT DE ATESTARE FISCALĂ

Ca urmare a Notificării nr. din data de, se certifică prin prezenta că:

Denumirea/Numele și prenumele

Adresa

Înregistrat la registrul comerțului la nr.

Codul de identificare fiscală

A. Obligații bugetare existente în evidența organului fiscal central

a) Figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, precum și cu obligații bugetare accesorii aferente acestora², existente în sold la data eliberării prezentului certificat de atestare fiscală³:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

b) Figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații bugetare principale și accesorii stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și cu amenzi de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 august 2020 până la data eliberării prezentului certificat de atestare fiscală.

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

B. Obligații bugetare care nu pot face obiectul restructurării

a) Obligații bugetare principale și obligații bugetare accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligație bugetară accesorie
0	1	2	3	4
1.	Ajutor de stat de recuperat			

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Sunt cuprinse și obligațiile bugetare accesorii pentru care debitul este stins.

³ În cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată/modificării deciziei de înlesnire la plată se au în vedere obligații bugetare existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

b) Suma totală de din Decontul/Deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nr. din data de 4, în curs de soluționare, din care se vor compensa:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

c) Obligații bugetare existente în sold la data eliberării prezentului certificat, cu excepția celor care au făcut obiectul înlesnirii la plată a cărei valabilitate a fost pierdută:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

d) Obligații bugetare existente în sold la data eliberării prezentului certificat, de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 11 alin. (1) și (9) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și a ratelor neachitate⁵:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

⁴ Se vor menționa numărul și data tuturor deconturilor cu sumă negativă de T.V.A. cu opțiune de rambursare în curs de soluționare.

⁵ Se completează în cazul modificării deciziei de înlesnire la plată pentru aplicarea art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

C. Obligații bugetare nete ce pot face obiectul restructurării:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

Prezentul certificat de atestare fiscală se eliberează în vederea stabilirii obligațiilor bugetare ce pot forma obiect al restructurării în conformitate cu prevederile cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila unității

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la procedură)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Unitatea fiscală¹
Serviciul/Biroul/Compartimentul
Nr. /

CERTIFICAT DE ATESTARE FISCALĂ
pentru contribuabilii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii

Ca urmare a Notificării nr. din data de, se certifică prin prezenta că:

Denumirea/Numele și prenumele

Adresa

Înregistrat la registrul comerțului la nr.

Codul de identificare fiscală

A. Obligații bugetare existente în evidența organului fiscal central

a) Figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, precum și cu obligații bugetare accesorii aferente acestora², existente în sold la data eliberării prezentului certificat de atestare fiscală³:

A1. sediu principal:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total A1							
Total general (Total A1 + Total A2)							

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Sunt cuprinse și obligațiile bugetare accesorii pentru care debitul este stins.

³ În cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată/modificării deciziei de înlesnire la plată se au în vedere obligații bugetare existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

A2. sediile secundare:

— lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației bugetare	Obligația fiscală					
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
					Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7 + 8	4	5	6	7	8
1.								
2.								
...								
Total A2								

b) Figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații bugetare principale și accesorii stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și cu amenzi de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 august 2020 până la data eliberării prezentului certificat de atestare fiscală.

Sediul principal

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

B. Obligații bugetare care nu pot face obiectul restructurării

a) Obligații bugetare principale și obligații bugetare accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligație bugetară accesorie
0	1	2	3	4
1.	Ajutor de stat de recuperat			

b) Suma totală de din Decontul/Deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nr. din data de⁴, în curs de soluționare, din care se vor compensa:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total general							

⁴ Se vor menționa numărul și data tuturor deconturilor cu sumă negativă de T.V.A. cu opțiune de rambursare în curs de soluționare.

c) Obligații bugetare existente în sold la data eliberării prezentului certificat, cu excepția celor care au făcut obiectul înlesnirii la plată a cărei valabilitate a fost pierdută⁵:

c.1) sediu principal:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total c.1							
Total general (Total c.1 + Total c.2)							

c.2) sediile secundare:

— lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației bugetare	Obligația fiscală					
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
					Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7 + 8	4	5	6	7	8
1.								
2.								
...								
Total c.2								

d) Obligații bugetare existente în sold la data eliberării prezentului certificat, de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 11 alin. (1) și (9) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și a ratelor neachitate⁶:

d.1) sediu principal:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total d.1							
Total general (Total d.1 + Total d.2)							

⁵ Se completează în cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată pentru aplicarea art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

⁶ Se completează în cazul modificării deciziei de înlesnire la plată pentru aplicarea art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

d.2) sediile secundare:

— lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației bugetare	Obligația fiscală					
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
					Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7 + 8	4	5	6	7	8
1.								
2.								
...								
Total d.2								

C. Obligații bugetare nete ce pot face obiectul restructurării:

C1. sediu principal:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
...							
Total C1							
Total general (Total C1 + Total C2)							

C2. sediile secundare:

— lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației bugetare	Obligația fiscală					
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
					Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7 + 8	4	5	6	7	8
1.								
2.								
...								
Total C2								

Prezentul certificat de atestare fiscală se eliberează în vederea stabilirii obligațiilor bugetare ce pot forma obiect al restructurării în conformitate cu prevederile cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

Aprobat/data
 Conducătorul unității fiscale
 Semnătura

REFERAT

Subsemnatul(a),, având funcția de în cadrul Serviciului/Biroului/Compartimentului, ca urmare a solicitării formulate prin Cererea nr. din data de, depusă de contribuabilul, cod de identificare fiscală, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și a Certificatului de atestare fiscală nr. din data de, am procedat la verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, și am constatat următoarele:

Secțiunea A — Condiții pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare

I. Condiții care trebuie îndeplinite de debitor:	Modul de respectare a condițiilor	
a) să nu îndeplinească condițiile pentru a beneficia de eșalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală	☐ Da	☐ Nu
b) să prezinte un plan de restructurare și un test al creditorului privat prudent, întocmit de un expert independent	☐ Da	☐ Nu
c) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit Legii nr. 85/2006*), cu modificările și completările ulterioare	☐ Da	☐ Nu
d) să nu fi fost dizolvat, potrivit prevederilor legale în vigoare	☐ Da	☐ Nu
e) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.	☐ Da	☐ Nu
f) să îndeplinească testul creditorului privat prudent	☐ Da	☐ Nu
II. Alte condiții:	☐ Da	☐ Nu
a) planul de restructurare conține următoarele elemente ² :	☐ Da	☐ Nu
a1) cauzele și amploarea dificultății financiare a debitorului, precum și măsurile luate de debitor pentru depășirea acestora	☐ Da	☐ Nu
a2) situația patrimonială a debitorului	☐ Da	☐ Nu
a3) cauzele pentru care debitorul nu poate beneficia de eșalonarea la plată conform Codului de procedură fiscală	☐ Da	☐ Nu
a4) măsurile de restructurare a debitorului și modalitățile prin care debitorul înțelege să depășească starea de dificultate financiară, cu termene clare de implementare	☐ Da	☐ Nu
a5) măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, precum și prezentarea indicatorilor economico-financiari relevanți care să demonstreze restaurarea viabilității debitorului	☐ Da	☐ Nu
a6) planul de restructurare este aprobat de adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau de asociatul unic, după caz	☐ Da	☐ Nu
b) măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare respectă următoarele condiții ³ :	☐ Da	☐ Nu
b1) restructurarea obligațiilor bugetare este constituită din una sau mai multe măsuri, din care una dintre măsuri este reprezentată de înlesnirile la plata obligațiilor bugetare	☐ Da	☐ Nu

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se bifează „da” în cazul în care toate condițiile de la pct. a1)—a5) sunt bifate cu „da”. Se bifează „nu” în cazul în care cel puțin una dintre condițiile de la pct. a1)—a5) este bifată cu „nu”.

³ Se bifează „da” în cazul în care toate condițiile de la pct. b1)—b3) sunt bifate cu „da”. Se bifează „nu” în cazul în care cel puțin una dintre condițiile de la pct. b1)—b3) este bifată cu „nu”.

b2) măsura de anulare prevede anularea unor obligații bugetare principale, cu excepția celor reprezentând ajutor de stat de recuperat, în cuantum de maximum 50% din totalul acestora	☐ Da	☐ Nu
b3) pentru măsura înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare, planul de restructurare prevede următoarele:	☐ Da	☐ Nu
b3.1) perioada de maximum 7 ani ⁴ pentru înlesnirea la plată, cuantumul și termenele de plată a ratelor stabilite prin graficul de plată	☐ Da	☐ Nu
b3.2) sunt achitate până la data depunerii solicitării de restructurare următoarele sume:	☐ Da	☐ Nu
b3.2.1) obligațiile bugetare scadente în perioada cuprinsă între 1 august 2020 și data depunerii solicitării de restructurare	☐ Da	☐ Nu
b3.2.2) obligațiile bugetare principale și accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat înscrise în certificatul de atestare fiscală	☐ Da	☐ Nu
b3.2.3) obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data depunerii solicitării de restructurare, cu excepția celor incluse în decizia de înlesnire potrivit art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, sau a celor care formează obiect al unei alte măsuri de restructurare	☐ Da	☐ Nu
b3.2.4) obligațiile bugetare declarate suplimentar de debitor și/sau stabilite de organul fiscal prin decizie între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data depunerii solicitării de restructurare	☐ Da	☐ Nu
b4) pentru măsura anulării debitorul trebuie să achite, până la data depunerii solicitării de restructurare, următoarele sume ⁵ : ☐ 5% din cuantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul înlesnirii la plată pentru anularea unui cuantum de maximum 30% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale; ☐ 10% din cuantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul înlesnirii la plată pentru anularea unui cuantum cuprins între 30% și 40% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale; ☐ 15% din cuantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul înlesnirii la plată pentru anularea unui cuantum cuprins între 40% și 50% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale	☐ Da	☐ Nu
c) debitorul nu a depus cel mult două cereri de modificare a deciziei de înlesnire la plată într-un an calendaristic sau, după caz, fracție de an calendaristic ⁶	☐ Da	☐ Nu
d) înlesnirea la plată nu și-a pierdut valabilitatea și debitorul nu a solicitat menținerea acesteia de două ori într-un an calendaristic sau fracție de an calendaristic ⁷	☐ Da	☐ Nu

NOTĂ:

În cazul soluționării unei cereri de modificare a deciziei de înlesnire la plată, la secțiunea A nu se analizează modul de respectare a condițiilor prevăzute la pct. I lit. a), pct. II lit. b2) și lit. b4), precum și lit. d).

În cazul soluționării unei cereri de menținere a valabilității unei înlesniri la plată, la secțiunea A se analizează numai modul de respectare a condițiilor prevăzute la pct. I lit. c)—e), precum și a celei de la pct. II lit. d).

Secțiunea B — Concluzii

a) Se propune respingerea pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la secțiunea A lit.

b) Se propune aprobarea eșalonării la plată pe o perioadă de luni, pentru următoarele obligații bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, obligații bugetare principale stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și pentru amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 august 2020 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

⁴ Perioada poate fi prelungită cu maximum 3 ani în cazul modificării deciziei de înlesnire la plată.

⁵ Se bifează una dintre situații.

⁶ Se completează în situația aplicării prevederilor art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

⁷ Se completează în situația aplicării prevederilor art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

c) se propune aprobarea amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală delei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
Total general					

d) se propune aprobarea amânării la plată a unui cuantum⁸:

— de maximum 30% inclusiv;

— cuprins între 30% și 40% inclusiv;

— cuprins între 40% și 50% inclusiv;

din totalul obligațiilor bugetare principale, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

e) Se propune conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale în sumă de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Măsura trebuie îndeplinită în maximum un an de la data comunicării deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare.

f) se propune stingerea obligațiilor bugetare principale în sumă de lei, prin darea în plată a unor bunuri imobile ale debitorului, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Măsura trebuie îndeplinită în maximum un an de la data comunicării deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare.

De asemenea, anexăm la prezentul referat documentele doveditoare ale îndeplinirii/neîndeplinirii condițiilor prevăzute la cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare.

Întocmit

.....

Avizat

Șef serviciu/birou/compartiment,

.....

Avizat

Șef administrație adjunct colectare/
Director general adjunct administrare venituri,

.....

⁸ Se bifează una dintre situațiile descrise.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere solicitarea dumneavoastră formulată prin Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se emite următoarea decizie:

Se aprobă restructurarea obligațiilor bugetare, potrivit planului de restructurare nr., aprobat în data de Măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare propuse în planul de restructurare sunt următoarele:

a) eșalonarea la plată pe o perioadă de luni a obligațiilor bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, a obligațiilor bugetare principale stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și a amenzilor de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 august 2020 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei;

b) amânarea la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei;

c) amânarea la plată a unui cuantum²:

- de maximum 30% inclusiv;
 — cuprins între 30% și 40% inclusiv;
 — cuprins între 40% și 50% inclusiv;

din totalul obligațiilor bugetare principale, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei;

d) conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale în sumă de lei, care trebuie îndeplinită în maximum un an de la data comunicării deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare de către organul fiscal competent;

e) stingerea obligațiilor bugetare principale în sumă de lei, prin darea în plată a unor bunuri imobile ale debitorului, care trebuie îndeplinită în maximum un an de la data comunicării deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare de către organul fiscal competent.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se bifează una dintre situațiile descrise.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere solicitarea dumneavoastră formulată prin Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de,

luând în considerare că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

se respinge solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare.

Motivele de fapt pentru care se respinge solicitarea dumneavoastră:

.....

Temeiul de drept:

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere solicitarea dumneavoastră formulată prin Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se emite următoarea decizie:

Se acordă eșalonarea la plată pe o perioadă de luni a obligațiilor bugetare principale restante la data de 31 iulie 2020, a obligațiilor bugetare principale stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și a amenzilor de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 august 2020 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Cuantumul și termenele de plată a ratelor de înlesnire din graficul de plată, care face parte integrantă din prezenta decizie, sunt cele stabilite în planul de restructurare.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se emite următoarea decizie:

Se acordă amânarea la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală delei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
Total general					

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se emite următoarea decizie:

Se acordă amânarea la plată a unui cuantum²:

- de maximum 30% inclusiv;
 — cuprins între 30% și 40% inclusiv;
 — cuprins între 40% și 50% inclusiv;

din totalul obligațiilor bugetare principale, existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se bifează una dintre situațiile descrise.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr.

DECIZIE
de constatare a pierderii valabilității înlesnirilor la plată

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare,

vă comunicăm că înlesnirea la plată, aprobată prin Decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de

Suma rămasă de plată din eșalonare este în cuantum de

Motivele de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității înlesnirii la plată a obligațiilor fiscale și temeiul de drept:

nu a declarat obligațiile bugetare administrate de organul fiscal competent cu termen de plată, pentru care termenul maxim de declarare a fost data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile bugetare administrate de organul fiscal competent cu termen de plată, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile bugetare cu termen de plată, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat diferențele de obligații bugetare rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, potrivit art. 9 alin. (3) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat cuantumul ratei din data de, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale pentru care au fost comunicate somații după data comunicării Deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației/până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care au făcut obiectul înlesnirii la plată, potrivit art. 9 alin. (3) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării Deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației/până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care au făcut obiectul înlesnirii la plată, potrivit art. 9 alin. (3) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată nr. din data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată nr. din data de, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării Deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de, obligațiile bugetare stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea Deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii, potrivit art. 9 alin. (3) lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

a intrat în procedura insolvenței, potrivit art. 9 alin. (3) lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

a intrat în dizolvare, potrivit art. 9 alin. (3) lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a informat/comunicat, în timp util, persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea data, ora și locul la care au avut loc ședințele adunării generale a acționarilor/asociațiilor/consiliului de administrație sau alte asemenea ședințe privind managementul debitorului, precum și documentele care au fost supuse dezbaterii, potrivit art. 9 alin. (3) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a permis accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea în toate locațiile în care își desfășoară activitatea, la solicitarea expresă a acesteia/acestora, în condițiile Codului de procedură fiscală, potrivit art. 9 alin. (3) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a permis accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte, precum și de a efectua copii de pe documentele solicitate, în condițiile Codului de procedură fiscală, potrivit art. 9 alin. (3) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a informat expertul independent și persoana/persoanele care efectuează supravegherea despre întârzierile în implementarea măsurilor stabilite în planul de restructurare, cauzele acestora, precum și soluțiile ce urmau a fi luate, potrivit art. 9 alin. (3) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de, obligațiile datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de restructurarea obligațiilor bugetare, potrivit art. 9 alin. (3) lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile bugetare în sumă de, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării Deciziei de menținere a valabilității înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare nr. din data de, potrivit art. 9 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile bugetare în sumă de până la sfârșitul primului an al înlesnirii, respectiv data de, potrivit art. 5 alin. (7) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele pierderii valabilității înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare:

.....

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de pierdere a valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor****Datele de identificare a debitorului**

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare,

vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor nr. din data de, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de

Suma rămasă de plată din amânare este în cuantum de

Motivul de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor:

— înlesnirea la plata obligațiilor bugetare principale acordată prin Decizia nr. din data de și-a pierdut valabilitatea.

Temeiul de drept:

— art. 13 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele pierderii valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor:

.....

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de

Suma rămasă de plată din amânare este în cuantum de

Motivul de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității amânării la plată a obligațiilor bugetare principale:

— înlesnirea la plata obligațiilor bugetare principale acordată prin Decizia nr. din data de și-a pierdut valabilitatea.

Temeiul de drept:

— art. 13 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele pierderii valabilității amânării la plată a obligațiilor bugetare principale:

.....

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de finalizare a înlesnirii la plată

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că înlesnirea la plată, aprobată prin Decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, a fost finalizată la data de, întrucât sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile de menținere a valabilității înlesnirii la plată prevăzute la art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

Consecințele finalizării înlesnirii la plată:

.....

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de finalizare a planului de restructurare a obligațiilor bugetare

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că Planul de restructurare a obligațiilor bugetare nr., aprobat în data de, a fost finalizat la data de, potrivit propunerii supraveghetorului, întrucât au fost realizate măsurile de restructurare ale debitorului, precum și măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele finalizării planului de restructurare a obligațiilor bugetare:

.....
 Mențiuni privind audierea contribuabilului:

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de anulare a obligațiilor bugetare principale și accesorii amânate la plată****Datele de identificare a debitorului**

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare,
 vă comunicăm că suma de.....lei, reprezentând obligații bugetare principale care constituie obiect al restructurării, amânată la plată prin Decizia nr. din data de, precum și suma de lei, reprezentând dobânzi, penalități și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării, amânată la plată prin Decizia nr. din data de, se anulează la data de, întrucât planul de restructurare a obligațiilor bugetare nr., aprobat în data de, a fost finalizat.

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de eșuare a planului de restructurare

Datele de identificare a debitorului

Denumirea
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că, potrivit propunerii supraveghetorului, planul de restructurare nr., aprobat în data de, a eșuat începând cu data de

Motivele de fapt pentru care s-a constatat eșuarea planului de restructurare:

.....

Consecințele eșuării planului de restructurare:

.....

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**prin care se ia act de retragerea notificării/solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare****Datele de identificare a contribuabilului**

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere²

Notificarea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, prin care v-ați exprimat intenția de restructurare a obligațiilor bugetare, precum și Cererea de retragere a notificării dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, am luat act de retragerea notificării mai sus menționate;

Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, prin care ați solicitat restructurarea obligațiilor bugetare, precum și Cererea de retragere a solicitării dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, am luat act de retragerea cererii mai sus menționate.

De asemenea, precizăm că retragerea notificării/cererii de restructurare a obligațiilor bugetare nu vă îngrădește dreptul de a depune o nouă notificare/cerere până la termenul legal prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În situația în care ați solicitat restrângerea notificării, până la depunerea noii notificări, pentru obligațiile bugetare restante pe care le înregistrați, începe sau continuă, după caz, procedura de executare silită.

Prezenta decizie produce efecte juridice față de dumneavoastră de la data comunicării acesteia potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale,
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se va bifa în mod corespunzător căsuța aferentă solicitării de retragere a notificării și/sau a cererii de restructurare a obligațiilor bugetare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de respingere a notificării

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019 pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Notificarea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, prin care v-ați exprimat intenția de restructurare a obligațiilor bugetare, luând în considerare că nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se respinge notificarea mai sus menționată.

Motivele de fapt pentru care se respinge notificarea dumneavoastră:

.....

Temeiul de drept:

.....

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale,
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE

referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate
în cazul înlesnirilor la plată

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere Decizia² nr. din data de, pentru rata de eșalonare achitată cu întârziere/diferențele de obligații marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, s-au calculat următoarele obligații bugetare accesorii:

— lei —

Cod ³	Documentul prin care s-a individualizat suma de plată ⁴	Natura obligației bugetare ⁵	Sumă obligații bugetare accesorii
Total general			

Vă invităm ca, în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, să achitați sumele menționate în prezenta decizie. Sumele reprezentând penalități vor fi achitate în contul 20.35.01.07 „Penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată”.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Detaliile referitoare la modul de calcul al sumelor reprezentând obligații bugetare accesorii se află în anexa la prezenta decizie.

Conducătorul unității fiscale,

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se va menționa unul dintre următoarele documente, care este ultimul emis, respectiv: decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale/decizia de modificare a deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale/decizia de menținere a valabilității înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare principale.

³ Se va menționa codul existent în nomenclatorul aplicațiilor informatice din care se emit, publicat pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

⁴ Se vor menționa numărul, data și denumirea documentului care constituie titlu de creanță, respectiv decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale, decizia de modificare a deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale, decizia de menținere a valabilității înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare principale, prin care s-a individualizat rata, și/sau înștiințarea de plată, după caz.

⁵ În cazul dobânzilor se vor menționa dobânzile aferente obligațiilor bugetare principale reprezentând ajutor de stat de recuperat, iar în cazul penalităților se vor menționa „Penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată”.

ANEXĂ
la decizie

Anexa la Decizia nr. din data de

— lei —

Cod	Documentul prin care s-a individualizat suma de plată	Categoria de sumă	Perioada	Suma rămasă de plată ¹	Zile	Cota ²	Suma obligație bugetară accesorie

¹ Se vor menționa sumele din rata de eșalonare achitată cu întârziere/sumele din înștiințarea de plată.

² Nivelul penalității se stabilește conform art. 12 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, iar nivelul dobânzii se stabilește potrivit art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de menținere a valabilității înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, precum și Decizia de înlesnire la plată nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

se emite următoarea decizie:

Se menține valabilitatea înlesnirii la plată acordate prin Decizia de înlesnire la plată nr. din data de, pe o perioadă de luni, a obligațiilor bugetare principale existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Cuantumul și termenele de plată a ratelor de înlesnire se stabilesc prin graficul de plată care face parte integrantă din prezenta decizie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale,
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de menținere a valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor****Datele de identificare a contribuabilului**

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, precum și Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

se emite următoarea decizie:

Se menține valabilitatea amânării la plată, acordată prin Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor nr. din data de, până la data finalizării înlesnirii la plată, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
Total general					

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de menținere a valabilității amânării la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, precum și Decizia de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

se emite următoarea decizie:

Se menține valabilitatea amânării la plată, acordată prin Decizia de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, până la data finalizării înlesnirii la plată, în sumă totală de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

ÎNȘTIINȚARE DE PLATĂ

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art.² din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, după caz,
 vă înștiințăm că figurați în evidențele instituției noastre cu obligații bugetare, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația bugetară					
		Total, din care:	Obligație bugetară principală	Obligații bugetare accesorii			
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
3.							
4.							
Total general							

Sumele înscrise în prezenta înștiințare se achită în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării prezentei înștiințări, în vederea menținerii valabilității înlesnirii la plată, potrivit prevederilor art. 9 alin. (3) lit.³ din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează prevederile legale aplicabile în acest sens, cum ar fi: art. 1 alin. (5) lit. b), art. 8 alin. (6), art. 9 alin. (3) lit. h) sau lit. l) sau alte prevederi, după caz, din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

³ Se menționează art. 9 alin. (3) lit. f), g), h) sau l), după caz.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de desființare a deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile² nr. din data de, precum și Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de,

vă comunicăm că înlesnirea la plată, aprobată prin Decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, se desființează pentru suma de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează nr. și data sentinței civile prin care s-a dispus suspendarea actului administrativ fiscal de către instanță/nr. și data proiectului de fuziune/divizare/nr. și data deciziei prin care s-a dispus desființarea sau anularea actului administrativ fiscal.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de desființare a deciziei de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor****Datele de identificare a contribuabilului**

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile² nr. din data de, precum și Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de,

vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor nr. din data de, se desființează pentru suma de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
Total general					

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează nr. și data sentinței civile prin care s-a dispus suspendarea actului administrativ fiscal de către instanță/nr. și data proiectului de fuziune/divizare/nr. și data deciziei prin care s-a dispus desființarea sau anularea actului administrativ fiscal.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de desființare a deciziei de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale****Datele de identificare a contribuabilului**

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile² nr. din data de, precum și Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de, se desființează pentru suma de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează nr. și data sentinței civile prin care s-a dispus suspendarea actului administrativ fiscal de către instanță/nr. și data proiectului de fuziune/divizare/nr. și data deciziei prin care s-a dispus desființarea sau anularea actului administrativ fiscal.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de modificare a deciziei de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale

Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor²
 vă comunicăm că Decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de
 se modifică după cum urmează:

Se acordă eșalonarea la plată pe o perioadă de luni a obligațiilor bugetare principale existente în sold la data eliberării
 certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare principale	Suma
0	1	2
1.		
2.		
Total general		

Graficul de eșalonare la plată care face parte integrantă din Decizia de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale nr. din data de se înlocuiește cu noul grafic prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează prevederile legale aplicabile în acest sens, cum ar fi: art. 11 sau alte prevederi, după caz, din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care instanța dispune suspendarea actului administrativ fiscal/organul de soluționare competent dispune desființarea sau anularea actului administrativ fiscal, se menționează prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și nr. și data sentinței civile/nr. și data deciziei.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de modificare a deciziei de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor****Datele de identificare a contribuabilului**

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a împuternicitului

Denumirea/Numele și prenumele
 Adresa
 Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art.²

vă comunicăm că Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor nr. din data de se modifică după cum urmează:

Se acordă amânarea la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor până la data finalizării înlesnirii la plată, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
Total general					

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează prevederile legale aplicabile în acest sens, cum ar fi: art. 11 sau alte prevederi, după caz, din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care instanța dispune suspendarea actului administrativ fiscal/organul de soluționare competent dispune desființarea sau anularea actului administrativ fiscal, se menționează prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și nr. și data sentinței civile/nr. și data deciziei.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

